

مراد حضرت اعیان است که اگر بعضی اینها صورت
لغزین قدم واقع شد که آن عصیان بلکه لغظاً و معنی برت
واضح العنوان است قدم عقل شریف عصمت کرم آنحضرت
از آن است نیز پاکیزه نشان است **و علی الدائم صلی الله علیه و آله**
المصطفی صاحب صحیح گوید اول مراد از این عیال است
و اتباع و پیروان او گویند ابرار جمع بر لغزین گویند که مصطفی
ایسم معقول لغزین گرفته شده مصطفی جمع اود و اصل مصطفی
بوده که برایشیل بوده حذف کردند و ساکن جمع شدند که
انگیزشند مصطفی را اخبار جمع نیز محقق نیز چیز خبر اصل
تفصیل نمیشود و جمع نمیشود و این فقره بحسب ترکیب عطف است بر
علی الدلیل الیک الدلیل الی غیر مصلوات فرست بر اهل
و عیال خسته و حال آنحضرت که نیکوکاران برگزیده و سندی
و فالان میگوید آرمیده اند **علاءه** و اولی در شرح میگوید
کلمه که آن شخص آنست که با اهل مسنون شود و اول آنست که

الاکبر

گویند

که آینه ما بحسب نسبت است اول جماعت را که در شریفی
صدقه برات از همت و آینه ما ششم بر طلبند و
بعضی هوشی هاشم شهنواز و بعضی دیگر و شانه زعفره علمای و مشه
حکما اند که نسبت ایشان بحجاب بحسب حال صورتیت است یعنی و
بچگونگی بر طایفه اول صدقه صورت حرام است بر طایفه دوم صدقه
معتبر که بحیانت است از طایفه غیر حرام خواهد بود و مستجاب است
که در تحقیق سه نسبتند چنانکه در عترة طاهرین از اهل بی عترة
نور علانور و حضرت است و الله امر جنات که در حضور بی
بر و ایراد نموده که بنا بر تقییر مذکور لازم می آید که افلاک
قطعی و همت ال و از حکما که تمواره وادی کفر و ضلال موجوده
قابل تبرکت قدم عالم بوده اند از اهل بیعت است نه ضلالت
آن ظاهر است و فقیر را در لزوم این سبب در انکلام علماء
مذکور نظر نیست زیرا که بنا بر آنچه علماء در اول لفظ نموده
نسبت آن حضرت بحسب حال صورتی است و آنچه در کتب